

et væsentlig senere tidspunkt, når man ved, at der er en sag, gør, at vi forhåbentlig ikke ser de problemer. Dukker der problemer op, så er vi enige om at løse dem.

Kl. 11.10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er problemer med taletiden. Tak.

Så har hr. Bent Bøgsted bedt om en kort bemærkning. Jeg skal lige være helt sikker på, at det er en kort bemærkning til ordføreren, hr. Ole Stavad. Det er det, værsgo.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal blot lige for god ordens skyld bede hr. Ole Stavad, om han ikke kan bekræfte, at de henvendelser, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr kom med om, at organisationerne ønskede at trække arbejdsskadeloven ud af forældelsesloven, var, hvis vi ikke havde fundet en løsning på problemerne, at hvis vi ikke havde fundet den løsning, hvor vi lægger de ændringer ind, var det ønsket, at det skulle trækkes ud, men at organisationerne, da vi har fundet en løsning, så er tilfredse med det arbejde, der er blevet lavet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen det, hr. Bent Bøgsted siger her, svarer fuldstændig til den oplevelse, jeg også har af forløbet. Og vi kan vel også godt sige i fællesskab, at vi omkring bordet var enige om, at hvis ikke vi fandt en løsning, som vi troede på og også kunne få en reaktion hos praktiske folk uden for det her hus på var en løsning der holdt, og som ikke lod folk i stikken, så havde vi taget det ud, så var vi enige om, at vi ikke ville lave noget, vi ikke følte var en løsning der holdt.

Og derfor kan jeg sige, at det billede, hr. Bent Bøgsted sidder med i sit hoved, svarer til det, jeg har i mit af det forløb, vi har været igennem.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og der er endnu to ordførere, der har bedt om ordet. Først er det hr. Kim Christiansen, og bagefter er det fru Anne Bastrup.

Kim Christiansen (DF):

Ja, jeg må indrømme, at jeg jo har en helt anden oplevelse af det her forløb, end hr. Jørgen Arbo-Bæhr har. Det lyder nærmest, som om det er en katastrofelovgivning, vi har fået lavet.

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har jo selv deltaget i forhandlingerne, som det har været fremført af hr. Ole Stavad, som i øvrigt har fremstillet sagen udmærket, så jeg skal ikke komme med en lang gentagelse af de punkter.

Jeg vil gøre opmærksom på, at det da måske er lidt skuffende, at et i øvrigt progressivt parti som Enhedslisten bare vil have, at tilstanden skal være, som den altid har været. Det er ikke sådan normalt de toner, man plejer at høre.

Jeg synes, vi – i et godt forhandlingsklima og stort set alle partier i enighed – er nået frem til en lovgivning her, som er rigtig god, som på nogle punkter forbedrer med hensyn til arbejdsskader, på nogle områder strammer op. Men de områder, hvor der strammes op – det vil jeg godt have lov at pointere, så der i hvert fald ikke er nogen ude ved tv-skærmene, der er i tvivl – er jo der, hvor man forholder sig fuldstændig passiv. Det er rigtigt, at der er en 5-års-frist mod den tidligere 20-års-frist. Men det er vel også ret og rimeligt, at folk, fra det øjeblik de bliver bevidste om, at de har en arbejdsskade, så også gør deres krav gældende.

Så alt i alt vil jeg i hvert fald gerne takke de øvrige partier for det her resultat, vi er nået frem til. Jeg synes, det er godt, og jeg synes, det har været konstruktivt, og dermed skal ikke være sagt, at vi ikke holder et vågent øje med, hvordan loven fungerer. Det gør vi selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først bliver jeg altså nødt til at gøre hr. Kim Christiansen opmærksom på, at når vi har et forslag, der forringer forholdene for nogle arbejdsskadede, så er status quo at foretrække. Der er et system med forældelse med arbejdsskader, som langt hen ad vejen er rimeligt og fornuftigt i dag. Det kunne godt være bedre, men det forslag, der ligger her, er ringere.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Kim Christiansen, når han nu snakker om det der med ret og rimeligt, om han ikke kan bekræfte for mig, at det lige præcis er sådan som i de eksempler, jeg gav, at nogle mennesker ikke med det samme anmelder en sag, efter at de er blevet bevidste om, at de har fået en arbejdsskade. Har hr. Kim Christiansen ikke bare en lille smule forståelse for det; at sådan er der mange mennesker der har det? Kan han ikke bekræfte, at der kan være rigtig gode grunde til, at man lige præcis i arbejdsskadesager ikke anmelder sagen og kører sagen med det samme?